– Режим доступу: https://nv.ua/opinion/popova/hlavnaja-problema-informatsionnoho-fronta-ukrainy-2450161.html

2. Колодюк А. Информационные технологии: двигатель для Украины. [Електронний ресурс] // ZN.UA – 2018. – Режим доступу: https://zn.ua/ECONOMICS/informatsionnye_tehnologii_dvigatel_dlya_ukrainy.html

ЕДУАРД ВОЛОДИМИРОВИЧ РИЖКОВ
кандидат юрідичниїх наук, доцент, завідувач кафедри економічної та інформаційної безпеки, Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ В РОБОТІ СЕКТОРІВ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОРГАНАХ ТА ПІДРОЗДІЛАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Відповідно до п. 2 ст. 18 Закону України «Про національну поліцію» поліцейський повинен професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва. На практиці з реалізацією цих норм закону виникають проблеми, адже відсутній єдиний підхід до організації покладання службових обов'язків на працівників відділів та відділень поліції.

Так як специфіка роботи співробітника сектору інформаційної підтримки (далі – СІП) управління та районного відділу різниться, то й функціональні обов'язки мають бути різними. Проте це не виключає системності в підході до складання функціональних обов'язків для співробітників. З метою більш якісного виконання покладених функцій вони мають бути вичерпними та чітко визначеними. Адже зараз та робота, яку виконують працівники, залежить в певній мірі від особистого ставлення керівника відділу чи відділення, що знижує ефективність кінцевого результату.

Виходом з ситуації що склалася нами вбачається необхідність розробки типових функціональних обов'язків на рівні Департаменту інформаційно-аналітичної підтримки для працівників кожного рівня підрозділів з урахуванням їх специфіки та покладених на них завдань. Це забезпечить більш ефективне та стабільне виконання завдань підрозділами на місцях та зменшить навантаження на працівників «не своєї» роботи, що в свою чергу підвищить якість кінцевого результату.

На рівні управлінь, як на нашу думку, пропонуємо визначити доступи виключно до тих інформаційних підсистем, які необхідні для виконання покладених обов'язків. Наприклад, великою проблемою є навантаження окрім основної інформаційної підсистеми, яка підлягає наповненню - ІП «Кримінальна статистика», є ведення ІП «Єдиний облік», а саме облік та контроль прийнятих рішень за матеріалами, які розглянуті відповідно до Закону України «Про звернення громадян».

Проблемним питанням також залишається залежність працівників та їх робочого часу від внесення даних до ЄРДР. На практиці це залежить від

багатьох факторів: роботи слідчого, прокурора, інших чинників. При цьому, результати діяльності в загальний показник рахуються за загальним принципом по завершенню доби. Пропонується обмежити можливість внесення показників після закінчення робочого дня.

Також викликає незадоволення рівень матеріально-технічного забезпечення, на місцях відсутнє у повній мірі забезпечення комп'ютерною та копіювальною технікою, іншими витратними матеріалами.

Однією з актуальних проблем є невідповідності між ІП «Кримінальна статистика» та ЄРДР, що призводить до невідповідності між ними. Проте відповідно до доручення статистика має відповідати ЄРДР. Логіка у кожної підсистеми різниться, що додає невідповідності.

Ці питання потребують свого вирішення на етапі переходу підрозділів Департаменту інформаційно-аналітичної підтримки Національної поліції до оновленого формату, що передбачає більшу централізацію у питанні експлуатації баз даних та започаткування піврічної первинної підготовки до працівників низової ланки секторів інформаційної підтримки.

УДК 004.738

ВІТАЛІЙ АНАТОЛІЙОВИЧ СВІТЛИЧНИЙ,
кандидат технічних наук, доцент кафедри кібербезпеки, факультету №4
Харківського національного університету внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ІДЕНТИФІКАЦІЇ КОРИСТУВАЧА У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

Однією з проблем з якою стикається працівник поліції при розслідувані злочинів, які були здійсненні через мережу Internet є визначення комп'ютера користувача з якого були здійснені кримінальні дії (кіберзлочини). Погрішність ідентифікації, заснованої на IP-адресі, складається з погрішностей передачі і погрішностей користування комп'ютером. Так, наприклад, при роботі користувачів через ргоху-сервер уся мережа, яка за ним ховається, у більшості випадків матиме єдиний IP-адрес. З іншого боку, працюючи через комутоване з'єднання, користувач при кожному підключенні отримуватиме від провайдера новий IP-адрес і т. д.

Завдання ідентифікації користувача не втрачає своєї актуальності в зв'язку постійною гонкою технологій захисту інформації і технологій неправомірного отримання доступу до інформації. Актуальність цього завдання для мережі Інтернет підвищується використанням незахищених каналів передачі даних.

Завдання ідентифікації пристрою зазвичай вирішується за допомогою унікальних кодів таких як MAC або IP-адрес в мережах Ethernet або IMEI в мережах GSM. Проте використання унікального коду дає відповідь на питання те ж цей пристрій або ні, але не повідомляє точний тип пристрою і спосіб його використання конкретним користувачем. Окрім ідентифікаторів,